POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant: **Martin Horák**
Název práce: **Mezinárodní kupní smlouva: povinnosti prodávajícího**

Datum odevzdání práce: 15. listopadu 2022

I. Aktuálnost a náročnost tématu

Téma mezinárodní kupní smlouvy je věčné a také věčně aktuální. Mezinárodní obchod prochází překotným vývojem s ohledem na vše prostupující elektronizaci a globalizaci a nejčastěji používaný smluvní typ mezinárodního obchodu, tedy kupní smlouva, nemůže stát stranou. O stálé aktuálnosti tohoto tématu tedy nemůže být pochyb. Na druhou stranu se jedná o téma relativně hodně zpracované v domácí i zahraniční literatuře a diplomant měl tedy k dispozici dosti zdrojů. Zvolené téma každopádně hodnotím jako standardně náročné pro úroveň diplomové práce.

II. Kritéria hodnocení práce

Diplomant si za hlavní cíl své práce vytyčil (s. 1) „popsat režim povinností prodávajícího podle Vídeňské úmluvy." Tento cíl předložená práce nepochybně naplňuje.

Diplomant nejdříve vymezuje a stručně rozebírá některé základní otázky Vídeňské úmluvy o smlouvách o mezinárodní koupi zboží („CISG" nebo „Úmluva"), včetně její historické geneze. Vedle působnosti a aplikovatelnosti CISG se zabývá také problematikou jejího výkladu (kapitola 2). Po zasazení problematiky povinností prodávajícího do struktury Úmluvy (část 2.5) přichází na řadu dvě stěžejní kapitoly práce. V kapitole 3 se diplomant zabývá povinnostmi dodání zboží, předání dokladů a převodu vlastnictví. Zvláště pojednání o povinnosti dodat zboží považuji za nejlepší část předložené práce. V kapitole 4 pak autor podrobně analyzuje povinnost dodat zboží bez vad faktických a právních. Celá problematika povinností prodávajícího je pak přehledně shrnuta v závěrečné kapitole.

Autor kombinuje několik metod práce, přičemž dominuje zejména metoda deskriptivní, doplněná metodou analytickou a také (z povahy věci) i metodou komparativní, když diplomant ukazuje různé přístupy zahraničních autorů a soudů k otázkám v práci diskutovaným. Nesporným kladem práce je právě skutečnost, že autor uvádí výkladové varianty zastávané různými autoritami, a to včetně argumentů, které takovou interpretaci podporují (srov. např. s. 22-23 nebo s. 38). Na druhou stranu je škoda (a vnímám to jako určitý nedostatek předložené práce), že se autor většinou neodvažuje vyjádřit na tyto sporné otázky názor vlastní. Nejde přitom o to, že by musel přijít s vlastní výkladovou teorií, ale stačilo by, kdyby (častěji) uvedl, k jakému z diskutovaných názorů se přiklání a proč.

Práce je přehledně členěna do úvodu, tří věcných kapitol a závěru, celkem na 60 stranách textu (nepočítaje seznam literatury apod.). Názvy kapitol považuji za vhodně zvolené. K řazení a struktuře textu také nemám zásadnější připomínky.

Práce je zpracována na velmi dobré stylistické úrovni, jazyk je odborně na výši. Autor se sice nevyhnul několika nepozornostem či gramatickým chybám, nicméně se jedná o jevy výjimečné (záměna kupujícího a prodávajícího na s. 28, chybějící čárka před „pokud" na s. 48, nebo

„omezeni“ na s. 51), jakkoliv chyba ve shodě podmětu s přísudkem by se absolventovi právnické fakulty stávat neměla (s. 4, „státy tvořili“).

Citované zdroje jsou pestré a jejich počet je dostatečný, autor přitom cituje jak české, tak zahraniční akademické autority, což je třeba ocenit. Jako nedostatek nicméně vnímám, že mezi četnou judikaturou z celého světa nacházíme pouze jedinou citaci českého soudu, v tomto směru se zdá, že autor omezil své rešerše pouze na zahraniční zdroje, protože i toto jediné rozhodnutí (českého Nejvyššího soudu) je citováno právě podle zahraniční databáze. Autor by měl provést rešerši judikatury minimálně Nejvyššího soudu a dosah práce by tak rozšířil.

III. Případná další vyjádření k práci

Diplomant na s. 5 uvádí, že s účinností k 1. 1. 1988 přistoupila k CISG také „Československá federativní republika.“ V té době nicméně bylo Československo ještě stále republikou „socialistickou“ (ČSSR). Budiž autorovi omluvou jeho mladý věk, jakkoliv by tato znalost asi měla patřit k obecnému rozhledu studenta české právnické fakulty.

Diplomant na s. 33 (v části 3.3) uvádí, že právem rozhodným pro obsah povinnosti převést vlastnictví je zpravidla *lex rei sitae*. Platí to ale i podle českých kolizních norem? Jaké ustanovení (a jakého předpisu) na tuto otázku použijí české soudy? Podobné tvrzení se objevuje i ve vztahu k otázce případných věcných práv třetích osob (s. 50, část 4.2.1). Je tomu tak opravdu (a vždy) podle českého mezinárodního práva soukromého?

IV. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

S výjimkou postřehů uvedených výše, nemám k diplomové práci další výhrady či připomínky.

V rámci obhajoby uvítám vyjádření názoru diplomanta k výše nastíněné otázce českého kolizního režimu vlastnického práva ke zboží převáděnému v mezinárodním obchodním styku a případných věcných práv třetích osob k tomuto zboží.

V. Doporučení práce k obhajobě

Diplomant sepsáním diplomové práce projevil své schopnosti samostatné práce a přehled v úpravě dané oblasti. I přes výše uvedené dílčí výhrady hodnotím práci jako celkově zdařilou a způsobilou k obhajobě.

VI. Navržený klasifikační stupeň

S ohledem na výše uvedené předběžně navrhuji klasifikační stupeň výborně.

V Praze dne 5. ledna 2023

JUDr. Petr Bříza, LL.M., Ph.D.